

[Hans Hansen.]

Meningen maa vel være at hjælpe den mange Gange mislykkede hjemlige Fabrikation af Kartoffelmel paa Benene ved denne Lov; Landbrugsforeningerne har ganske vist for faa Dage siden protesteret imod en Told paa Kartoffelmel.

Ser man paa et andet Hovedpunkt under denne Kategori, Landbrugs- og Gartnertolden, nemlig Tolden paa Agurker, saa er Agurker ganske vist ikke nogen stor Artikel. I 1931 indførte vi godt $2\frac{1}{2}$ Mill. kg til en samlet Værdi af ca. 350 000 Kr., altsaa til en gennemsnitlig Pris af 13 Ø. pr. Kilo. Nu foreslaas der her en Told paa Agurker af 25 Ø. pr. Kilo, det vil sige en Told paa 200 pCt. af Værdien. Der har været Diskussion om, hvor højt Tolden gaar op. Her foreslaas en Told af 200 pCt. af Værdien. I Sandhed et smukt Resultat for den socialdemokratiske Arbejderregering, der har arbejdet sig op under Frihandelens Princip!

Ser vi paa et andet af de Næringsmidler, der i høj Grad bliver brugt ogsaa af Arbejderbefolkningen, Blomkaal, saa paalægges der her en Told af 10 Ø. pr. kg. svarende til ca. 50 pCt. af Værdien. Denne Told vil ikke blot ramme Holland, men ogsaa Italien, som er en ret betydelig Aftager af danske Landbrugsprodukter af forskellig Art og desuden Aftager af vegetabilisk Olie fra Aarhus Oliefabrik, som har oparbejdet en betydelig Eksport heraf til Italien. Denne lægger man altsaa Hindringer i Vejen for ved, at man leffer med en Agrartold, som Landbruget alle Dage hidtil har afvist, indtil L. S. kom frem.

For Spiseløg foreslaas en Told af 5 Ø. pr. kg, det vil sige 30—40 pCt. af Værdien. Det vil igen ramme Holland, Italien, Ægypten og nogle andre Lande.

Hvad Kød-tolden angaar, saa er det saaledes, at til Trods for, at vi selv havde en Udførsel af Kød paa ca. 500 Mill. Kr. i 1931, vil man lægge en Told af 1 Kr. pr. kg paa Faare- og Lammekød, som der væsentlig indføres en Del af fra Tyskland, der jo er en af vore store Aftagere af Kød. Her paalægger man altsaa en Told paa 50 pCt. af Værdien, og man rammer derved ogsaa Holland og Island. Dette er ikke blot taabeligt, men ogsaa udæskende.

Tolden paa Fjerkræ er nærmest komisk. Vi indførte i 1931 470 000 kg til en Værdi af ca. 625 000 Kr., det vil sige til en Gennemsnitspris af 1 Kr. 35 Ø. pr. kg. Herpaa vil man lægge en Told af 1 Kr. pr. kg, altsaa 75 pCt. af Værdien, paa et

Produkt, der avles her i Landet til en Gennemsnitspris, der er mindre end Tolden; det er altsaa med andre Ord et Importforbud imod Fjerkræ. Vildtet kan vi sikkert forbigaa, da der i alt kun indføres for ganske faa Tusinde Kroner i Løbet af et Aar.

Vender jeg mig saa til de industrielle Varer, saa finder vi først Glasvarer, som i Forvejen er kæmpemæssigt beskattede. Her foreslaas yderligere Forhøjelser af Toldsatserne med 25—50 pCt. Tolden paa Forbrugsgenstande af Porcelæn — Tolden paa Service og Husholdningsgenstande beløber sig til 40—50 pCt. af Værdien —, foreslaas yderligere sat op med $\frac{1}{3}$. Tolden paa Fajance, Spisestel og Kopper o. s. v., der er paa 15 pCt. af Værdien, foreslaas fordoblet. En stor Del af disse Varer kommer fra England, og vi har med stor Glæde for nylig prøvet at knytte Forbindelse med England og har læst i Aviserne om de store Køb paa den engelske Udstilling.

Karakteristisk for dette Toldforslag er, for at nævne en anden Ting, som man saa paa den britiske Udstilling, at der paa Lystfartøjer foreslaas en Told af 25 pCt. af Værdien, medens de nu indføres frit. Jeg siger ikke, at det i og for sig er nogen Nødvendighedsartikel, i hvert Fald ikke for mig, men jeg synes, at det stiller Forslaget i en meget mærkelig Belysning, naar henses til Regeringens Tribut til den britiske Udstilling.

Svære Jernrør til Gas- og Vandanlæg har hidtil været toldfri; nu foreslaas der en Told af 25 pCt. af Værdien. Man kan sige, at det motiveres med, at man hos Burmeister & Wain i de sidste Maaneder har eksperimenteret med Fabrikation af Jernrør. Man kunde vel her fremsætte et Par Betragtninger om den store Eksportkredit, som blev givet til dette Firma. Nu prøver man i Virkeligheden paa at slaa England ud og prøver paa at lægge Hindringer i Vejen for vor Handel med England. (*Fraenkel*: Og laver det selv). Ja, man laver det selv, men derved laver man Ris til sine egne Rygstykker.

Mange af de andre svære industrielle Varer er Ting, som betyder overordentlig meget for de offentlige Anlæg, f. Eks. i Københavns Kommune. Dér vil man jo gennemtvinge Anlæg af W. C.'er, og det hænger vel sammen med, at man vil prøve paa ved en hel Række kunstige Foranstaltninger at skaffe Arbejde, som det holder, det vil sige til Fordyrelse af Produktionen og til Hemning af vor Eksport til England, idet vi nægter at modtage de